

повідальність кожного працівника ДБР», оскільки уявляється, що в цьому випадку синтетично об'єднано в одна дві різні за змістом засади. У зв'язку з цим слід є доцільним в ході подальших законопроектних робіт із вдосконалення законодавства про ДБР запропонувати у статті 3 Закону про ДБР їх роз'єднати та сформулювати положення щодо незалежності таким чином: «Державне бюро розслідувань організовується і діє на засадах: ... незалежності ДБР, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на працівників ДБР при виконанні службових обов'язків».

Іншим важливим аспектом забезпечення незалежності працівників ДБР є питання щодо притягнення їх до дисциплінарної відповідальності. Водночас питання щодо підстав, порядку, особливостей, гарантій в процесі здійснення дисциплінарного провадження тощо взагалі не врегульовані в чинному Законі про ДБР. Вважаємо, що ці питання є надто важливими, щоб в цьому разі здійснювалося відсилання до інших норм законодавства, а тому вони повинні бути в обов'язковому порядку включені безпосередньо до тексту Закону про ДБР, особливо зважаючи на ту категорію справ, розслідуванням якою займатиметься Бюро. Вважаємо, що в цьому випадку можуть бути взяті за зразок відповідні положення Закону України «Про прокуратуру», що повинно стати запорукою забезпечення незалежності працівників Бюро, умовою успішного функціонування цього нового правоохоронного органу.

Селезньов В. А.

доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»,
кандидат юридичних наук, доцент

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ УКРАЇНИ ТА КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КЕРІВНИХ ПОСАД СИСТЕМИ

Створення, та організація діяльності Державного Бюро Розслідування в Україні є актуальним завданням сьогодення як для законодавців, так і для усієї правоохоронної системи України в цілому.

Концептуальним є те, що досудове слідство повністю виводиться з системи органів прокуратури України, а підслідні раніше прокуратурі категорії кримінальних проваджень переносяться згідно з діючим кримінально-процесуальним кодексом України, до підслідності ДБР України. Таким чином вирішується проблема щодо усунення по-

еднання в прокуратурі функції як процесуального керівництва, так і досудового слідства в одній правоохоронній системі(прокуратурі), та усунення так званої, «за ангажованості» прокуратури, що до якості досудового слідства слідчим, діючі в системі органів прокуратури. На прокуратуру, при цьому покладається лише функція наглядово-го процесуального керівництва як що до ДБР, так і до інших правоохоронних систем, які уповноважені згідно з діючим законодавством України здійснювати функції досудового слідства.

Згідно з законом України про ДБР, прийнятим 12 листопада 2015 року, підписаного Президентом 14 січня 2016 року, набраного чинності 1 березня 2016 року, даний орган у своїй діяльності керується Конституцією України, кримінально-процесуальним кодексом України та Закона м України «Про оперативно-розшукову діяльність», міжнародними договорами та іншими нормативно-правовими актами. ДБР є центральним органом виконавчої влади і здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, розслідування, припинення та розкриття злочинності, віднесених до його компетенції і які вчиненні службовими особами, які займають особливо відповідальне становище, судьями, та працівниками правоохоронних органів(крім корупційних діянь), службовими особами НАБУ, керівником САП та прокурорами цієї системи, військових злочинів тощо.

При таких умовах виникає дуже гостре питання що до якості комплектації кадровим складом цього надзвичайно важливого правоохоронного органу, чисельність якого налічає понад півтори тисячі особи (що більше ніж у два рази чисельності НАБУ). При цьому з прийняттям до уваги те, які складні за складом злочини покладається розслідувати та працівників ДБР.

Таким чином якісність відбору високопрофесійних фахівців на службу в цей правоохоронний орган є запорукою високопрофесійного виконання завдань, покладених законом на ДБР України.

В законі про ДБР чітко визначені вимоги, які стосується особи, що може бути кандидатом на посаду Директора ДБР та його заступників (ст.10). Так, це може бути громадянин України, не молодший 35 років, має вищу юридичну освіту, має стаж роботи в галузі права не менше 10 років, має досвід роботи на на керівних посадах не менше 5 років, володіє державною мовою, не є членом жодної політичної партії чи членом організації забороненою законом та судом, має високі моральні якості та бездоганну репутацію, за станом здоров'я спроможний виконувати відповідні службові обов'язки. Крім того, в законі визначено, що Директор ДБР та його заступники призначаються на посади строком на 5 років і не можуть обіймати ці посади більше двох строків підряд.

Це означає, що законодавець сформулював достатньо високі професійні та морально-ділові вимоги до Керівника ДБР та його заступників.

Разом з тим, слід відмітити. Що згідно з Законом ДБР має свою систему, до якої входять сім територіальних управлінь по всій території України. Ці територіальні управління очолюють Директори територіальних органів. Крім того діють керівники підрозділів центрального апарату ДБР та їхні заступники. При цьому в Законі зовсім не сформульовані вимоги до цих важливих за ієрархією керівників цієї системи ДБР.

Тому, на мій погляд, можливо запропонувати усунути цей недолік і до ст.13 Закону про ДБР «Директори територіальних органів і керівники підрозділів центрального апарату Державного бюро розслідувань та їх заступники» — доповнити наступним чином:

Директорам територіального огляду Державного бюро розслідувань може бути громадянин України, який: 1) має вищу юридичну освіту; 2) має стаж роботи в галузі права не менше десяти років (після здобуття вищої освіти); 3) має досвід роботи на керівних посадах не менше п'яти років; 4) вільно володіє державною мовою. Керівником підрозділу управління центрального апарату Державного бюро розслідувань може бути громадянин України, який: 1) має вищу освіту відповідно до напрямку діяльності підрозділу; 2) має стаж роботи у відповідній сфері не менше семи років; 3) має досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років; 4) вільно володіє державною мовою. Така вимога безумовно сприятиме загальній якості організацій роботи усієї системи Державного бюро розслідувань України.

Храпенко О. О.

доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»,
кандидат юридичних наук

ПРИЧИНИ ТА ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Україна крокує до Європи — ця теза відома кожному українцю. З кожним днем наша держава оновлюється, приймаються нові закони та створюються нові органи. Одним з таких правоохоронних органів є Державне бюро розслідувань.

Відповідно до діючого Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII Державне бюро розслідувань є